

REVISTA ECONOMICĂ.

Apare odată pe săptămână.

„Revista Economică” se publică din însărcinarea și cu ajutorul institutelor de credit:

„Albina”, „Ardeleana”, „Auraria”, „Beregsana”, „Berzovia”, „Bihoreana”, „Bistrițana”, „Bocșana”, „Brădetul”, „Cassa de păstrare”
Miercurea, „Cassa de păstrare” Seliște, „Chioreana”, „Cordiana”, „Corvineana”, „Crișana”, „Detunata”, „Doina”, „Economul”,
„Făgețana”, „Fortuna”, „Furnica”, „Grănițerul”, „Hașegana”, „Hondoleana”, „Hunedoara”, „Iulia”, „Lipovana”, „Lugoșana”, „Lucea-
fêrul”, „Mercur”, „Mielul”, „Munteana”, „Mureșana”, „Mureșanul”, „Nădlăcana”, „Nera”, „Olteana”, „Oraviceana”, „Patria”, „Plugarul”,
„Poporul”, „Rucoșana”, „Sătmăreana”, „Sebeșana”, „Selăgeana”, „Sentinela”, „Sîlvania”, „Someșana”, „Steaua”, „Timișana”, „Ulpiana”,
„Victoria”, „Vlădeasa” și „Zlăgneaana”.

Prețul de prenumărare:
pe 1 an K 16—, pe 1/2 an K 8—.

DIRECTOR
Dr. CORNEL DIACONOVICH.

Taxa pentru inserțiuni:
de spațiul unui cm² câte 10 fileri.

Anul V.

Sibiu, 30 Maiu 1903.

Nr. 22.

Sărăcia noastră. ✓

Sunt aproape cinci ani de când edităm această revistă, și în întreg decursul acestui timp am căutat să ne ferim și ne-am și ferit de a intra în discutarea chestiunilor de politică actuală, — nu numai din cauza că foaia noastră nu este organ politic, ci mai ales din motivul, ca să ferim năsuințele economice ale poporului nostru de ori-ce agitațiuni și influințe străine caracterului lor.

Remarcăm acest fapt nu cu intențiunea de a ne abate în mod excepțional dela această conduită, ci din contra, ca să întimpinăm a priori presupunerea, că — luând ansă la șirurile următoare din un incident mult- puțin politic, — am voi să intrăm în o discuțiune politică.

Nu. — Ori-care ar fi incidentul ce ne îndeamnă la expunerile următoare, — chestiunea ce ne preocupă este și de astădată o chestiune strict economică: bunăstarea poporului nostru.

O punem în discuțiune din incidentul a două convorbiri ce le-am avut în zilele din urmă cu doi distinși bărbați: unul un ilustru om de stat, al doilea o somitate financiară.

Amândoi au introdus convorbirea noastră cu aceeași întrebare: „Ei, cum mergeți?” — și la amândouă întrebările am dat același răspuns: „Încet, încet, dar mergem înainte!”

Intimpinarea ce au găsit-o aceste cuvinte, a fost însă cu totul diferită.

Omul de stat mi-a ținut: „Nu mergeți bine, pentru-că sunteți săraci!” — și mi-a arătat o nouă și mare revistă politică engleză, care a publicat o serie de articole asupra stărilor și năsuințelor politice din monarhia austro-ungară și în deosebi asupra prospectelor ce le au diferitele mișcări naționale pentru viitorul Austro-Ungariei. Aceste articole, serise

de mai mulți frunțași politici din diferitele tabere politice dincoace și dincolo de Laita, au fost însoțite apoi din partea redacțiunii cu o serie de concluziuni, între cari și aceea, că: mișcările naționale ale Românilor din Ungaria sunt condamnate la soarta unui făt născut mort, deoarece-ce le lipsește condițiunea prealabilă de validitate: forța materială, importanța economică a poporului român.

Răspunsul financiarului, care și după postul ce-l ocupă este unul dintre cei mai competenți factori în viața financiară a monarhiei, — a fost cu totul altul. El mi-a ținut: „Nu mergeți încet; mergeți foarte bine; mergeți cu mult mai bine decât vecinii vostri!”

Meditând asupra contradicției ce o cuprind aceste două răspunsuri, credem că înainte de toate trebuie să ne satisfacem faptul, că întru apăsarea stărilor noastre economice am găsit optimism pe partea financiarului, și pesimism pe a omului de stat, — iar nu întors. Și examinând, că oare care dintre cei doi distinși bărbați are dreptate, credem că nu ne vom face vinovați de superficialitate, dacă vom inclina spre interpretarea nouă mai favorabilă.

La o asemenea interpretare a situațiunii noastre economice ne îndeamnă mai ales învățăturile ce le-am putut trage din lunga serie de rapoarte, publicate în revista noastră de câte-va luni încoace asupra rezultatelor gestiunii băncilor noastre în anul trecut.

Nu avem încă un tablou complet, ca să putem vorbi în cifre concrete. Dar ceea-ce scim pân'acum este suficient spre a pute constata, că instituțiunile noastre financiare din punct de vedere al forțelor lor materiale se află în continuă și progresivă dezvoltare, și că și pân'aci au ajuns a-și crea o stare, care întrece toate așteptările noastre. Pentru-că până ieri-alaltăieri noi înșine nu am fi crezut, că din sărăcia poporului nostru

s'ar puté aduna în timp de câți-va ani acele milioane astăzi deja numéroase, ce le reprezintă capitalul propriu al băncilor românesce și capitalurile străine, dar tot românesce ce le au fost încredințate spre administrare.

Toate aceste milioane sunt *economii* ale poporului nostru, și încă economii ce cresc și se înmulțesc din an în an, și nu sunt cumva numai capitaluri convertite, nu averi prefăcute în bani, cari și-ar fi schimbat forma și destinațiunea și ar fi fost detruse dela alte ramuri ale producțiunii economice naționale.

Scim, că pân aci singurul ram al producțiunii noastre economice a fost agricultura, și singura noastră avere: posesiunea de pământ, și ori-cât de nesigure ar fi datele ce le avem asupra întinderii ce a luat-o posesiunea de pământ a poporului nostru și ori-cât de pesimistă ar fi părerea noastră asupra sarcinilor fonciare ce îngreunează astăzi această posesiune, — credem totuși că toți câți cunosc cât de puțin dezvoltarea stărilor noastre economice, și între acestia mai ales cercurile conducătoare ale băncilor noastre, vor puté confirma, că în deceniile din urmă relativ foarte puțin pământ românesc a trecut în mâni străine, până când acuzițiunile de pământ realizate de Români dela străini, reprezintă astăzi un areal, al cărui valoare întrece fără îndoială suma sarcinilor fonciare originare din aceeași epocă.

În această convingere ne întăresce mai ales și faptul, că popoarele conlocuitoare, sprijinite în lucrarea lor economică nu numai prin instituțiunile lor culturale și economice vechi și înaintate și fără îndoială cu mult superioare instituțiunilor românesce de aceeași natură, ci chiar și prin forțele statului, — totuși se plâng necontentit că sunt copleșiți de poporul nostru și reclamă cu tot mai multă insitență mijloace extraordinare pentru salvarea lor.

Dar, o spunem din nou, nu voim să fim ușuratici.

Din toate câte le am înșirat, nici pe departe nu voim să tragem concluziunea: *că nu am fi sëraci*. Scim prea bine că o asemenea concluziune ar fi chiar ridicolă, cât timp poporul nostru în realitate luptă pe toate terenurile cu nenumărate și cele mai mari neajunsuri și în toate manifestațiunile vieții sale geme sub blăstēmul sërăciei. Dar cu toate aceste rezultă pentru noi din cele expuse în acest articol o mare consolatie și îmbărbătare: *suntem sëraci, dar nu sërăcim!* Pécatele nefericitului nostru trecut de multe secole ne apasă încă, dar nota situațiunii

noastre economice de astăzi *nu este decadența, ci progresul*.

Aceasta este concluziunea ce credem că avem să o tragem din rapoartele băncilor noastre asupra rezultatelor gestiunii lor din anul trecut. Și starea băncilor noastre nu este numai un *simptom a situațiunii*, ci totodată și un rezultat al *activității lor cinstite și rodnice*, — rezultat prin care băncile noastre nu s'au ridicat numai pe ele inșele, ci totodată și bunăstarea și importanța atât economică cât și politică a întreg poporului nostru.

Agendele de control ale comitetului de supraveghiere.

— *Controlul cassei.* —

Controlul cassei este privit în general, ca unul dintre cele mai ușoare agende ale comitetului de supraveghiere, fiind-că pe baza registrului de cassă resp. a contului cassa organul de control poate cu ușurință scontra numărul din cassă, spre a se convinge dacă acela conșună cu situația contului respectiv ori nu. Dacă controlul cassei s'ar restringe numai la scontrarea numărului, atunci controlul ar fi în adevăr de tot simplu; dar după-ce de controlul cassei se ține și scontrarea tuturor valorilor manipulate prin cassă, comitetul de supraveghiere are, pe lângă scontrarea banilor din cassă, a cerceta și aceea, dacă regulamentul referitor la administrația cassei, pus în aplicare din partea direcțiunii, corăspunde pe deplin scopului urmărit și intereselor societății și dacă da, se observă cu rigoare din partea organelor societății ori nu. Din motivul acesta trebuie să se facă distincțiune între controlul *regulamentului de cassă* și între controlul *valorilor dela cassă*; primul se poate numi și *controlul extern* și ultimul *controlul intern* al cassei.

Controlul extern îl exerciază comitetul de supraveghiere prin censurarea regulamentului de cassă pus în aplicare din partea direcțiunii. La compunerea acestor regulamente comitetul de supraveghiere, ce este drept, nu are nici un drept de ingerință, dar este îndreptățit a le censura și a pretinde delăturarea defectelor, ce le ar avé. Spre scopul acesta va comunica direcțiunii în mod confidențial observările sale și dacă aceasta nu are rezultat, va duce cauza, care este una dintre cele mai importante, la adunarea generală. Comitetul de supraveghiere va tinde mai cu seamă într'acolo ca toate percepțiunile și erogatiunile să fie justificate prin documente de cassă, va să dică ca direcțiunea să fie informată — prin organul său autorizat la aceasta — despre întreaga mișcare a cassei și spre scopul acesta să se poarte un registru de asigurațiuni. Mai departe are să vegheze comitetul de supraveghiere, ca interesele societății să nu sufere prin neglijență; spre scopul acesta va stăruî nu numai să se procure casse de bani moderne, ci se va îngriji și de aceea, ca cassele să fie aședate la locuri sigure; asemenea va căuta ca valorile de tot felul, aparținătoare cassei să se manipuleze exclusiv numai prin cassă, cambiile și alte valori să nu se păstreze la locuri nesigure, d. ex. în mese, la cari poate ajunge cu înlesnire ori cine și în fine ca la descuierea și încuierea casnelor, funcționarii autorizați

la aceasta, să observe strict dispozițiunile regulamentului în vigoare.

De controlul extern se ține și aceea, ca comitetul de supraveghiere să se convingă dacă la plasarea capitalurilor s'a observat din partea direcțiunii statutele și decisiunile adunării generale și dacă capitalurile s'au plasat sigur. Mai cu seamă la institute de bani și societăți de asigurare, cari își plasează partea cea mai mare a capitalului lor de operațiune în împrumuturi, chemarea comitetului de supraveghiere este a controla dacă capitalurile se fructifică destul de rațional. În direcțiunea aceasta comitetul de supraveghiere poate cere dela direcțiune informațiunile cele mai detaliate și este îndreptățit a pretinde ori când extrase din conturile respective, a scontra documentele de datorie și a se convinge dacă situația materială a debitorilor societății nu a devenit cumva mai nefavorabilă; dacă s'au făcut pașii de lipsă contra debitorilor neglijenți ai societății, în ce privește asigurarea și incassarea pretensiunii și dacă capitalurile s'au plasat destul de rentabil. La societăți, cari se ocupă cu operațiuni de credit, comitetul de supraveghiere are chemarea, pe cât de delicată pe atât de neîncungurabilă, de a cerceta dacă nu cumva membrii direcțiunii, funcționarii societății sau rudeniile acestora abuzează de poziția lor și usează la institut de astfel de credite, cari nu stau în proporțiune cu situația lor materială ori sunt chiar oprite prin statute. În cas când s'ar ivi astfel de casuri, comitetul de supraveghiere, în conștiința responsabilității sale, trebuie să ia imediat măsurile de lipsă, ca răul să nu crească și să nu devină incurabil.

Ce privește *controlul intern* comitetul de supraveghiere trebuie înainte de toate să se convingă cât mai des, și ici colea și pe neașteptate, despre existența numărării din cassă. Aceasta se face de regulă așa, că după stabilirea soldului momentan al cassei, pe baza registrului cassa ori al contului cassa, comitetul de supraveghiere procede la numărarea banilor din cassă și dacă aceștia consună cu soldul statorit, scontrarea se consideră de efectuită. Procedura aceasta însă, acolo unde conlucră mai mulți în comună înțelegere pentru a păgubi banca, nu plătesce nimic; căci dacă controlul este superficial, nimic nu este mai ușor decât a inscrie în registrul cassa eroagațiuni fictive, cu ajutorul cărora apoi rezultă un sold, care consună perfect cu numărarea din cassă, dar nu cu soldul, care de fapt ar trebui să fie în cassă. Prin urmare un control sistematic, ținând cont de tristele experiențe făcute pe terenul acesta, nu se va mulțami numai cu soldul registrului cassa, ci va cerceta, dacă soldul acesta este în adevăr rezultatul percepțiunilor și eroagațiunilor faptice, deci justificate.

De aici se poate vedea, că scontrarea cassei este împreună cu o revisiune, cel puțin parțială a registrelor, fără de care scontrarea nu se poate face cu succesul recerut. Revisiunea parțială a registrelor trebuie să consistă cel puțin din o revisiune a tuturor percepțiunilor și eroagațiunilor efectuate dela ultima scontrare încoace, adică trebuie revădute nu numai sumele, ci trebuie comitetul de supraveghiere să se convingă și despre aceea, dacă percepțiunile și eroagațiunile s'au asemnat și contat corect la conturile respective și dacă sunt contate și în maestru. Numai în modul acesta se poate statorî soldul, care de fapt trebuie să se afle în cassă în numărare.

Numai după revisiunea aceasta poate procedea comitetul de supraveghiere la numărarea banilor. Bancnotele în pachete și monetele pachetate în saci și fișicuri de regulă nu se numără bucată de bucată,

căci acesta este un lucru prea migălos și răpescce prea mult timp, ci se numără după pachete și saci. Procedura aceasta — într-o cât nu sunt motive grave de suspiciune — nu se poate excepționa, probe însă la tot cazul trebuie făcute. Spre scopul acesta se desfac și se numără pe nimerite singuraticce pachete cu bancnote, saci ori fișicuri etc. Numărarea de probă se efectuează prin comitetul de supraveghiere după propria sa chibzuială și nu este permis să se lase influințată în direcțiunea aceasta de cassar.

Dacă numărarea din cassă consună cu soldul din cărți, scontrarea este terminată; dacă din contră se arată în cassă un plus sau minus față de soldul din registre, comitetul de supraveghiere trebuie să pornească imediat o cercetare strictă spre a descoperi greșala de contare și să continue cu cercetările sale, până află greșala. Dacă diferența nu dispăre nici după rectificarea eroarei, atunci eventuala diferență în minus are să o plătească cassarul dela sine, pe când plusul, dacă asupra provenienței lui cassarul nu poate da deslușiri, cade și este a se conta imediat în favorul societății. În unele locuri este us, ca diferențele în minus ori plus dela cassă, să se țină în evidență într'un cont numit *contul diferențelor dela cassă*, în care cassarul se debitează cu diferențele în minus, din contră se creditează cu diferențele în plus constatate la scontrare. Din timp în timp apoi contul se incheie și dacă minusurile sunt mai mari, decât plusurile, diferența o plătesce cassarul. Procedura aceasta nu se poate aproba, căci autorisează oarecumva pe cassar a manipula cassa neglijent, servindu-i totodată ca un indemn de a acoperi minusurile observate, cu cât mai multe plus-uri realizate la eroagațiuni spre paguba clienților.

Dintre alte valori aflătoare la cassă reclamă o grijă deosebită *controlul cambiilor și al efectelor*.

Suma brută a cambiilor o arată soldul contului Escompt de cambii, iar numărul cambiilor cartea cambiilor, (evidența cambiilor). Atât suma, cât numărul cambiilor trebuie controlate poziție de poziție, încât asupra exactității lor să nu încapă nici o îndoială. Făcută aceasta, cambiile se examinează *bucată de bucată*, și anume nu numai cu privire la sumă, ci și în ce privește bonitatea lor. Valoarea nominală a cambiilor o controlează comitetul de supraveghiere cu cărțile, iar în ce privește bonitatea cambiilor se convinge, dacă capacitatea de credit a celor subscriși pe cambie este corăspunzătoare sumei cambiale, dacă cambiile au toate recerintele esențiale și dacă dreptul de regres este deajuns asigurat. Comitetul de supraveghiere este îndreptățit ași face asupra fie-cărei cambii obiecțiunile sale și a cere dela direcțiune observarea aceluia; la o nouă scontrare a constata dacă s'a ținut ori nu cont de obiecțiunile acestea și a duce cauza eventual la adunarea generală.

Scontrarea efectelor reclamă multă atențiune dar totodată și cunoștiințe de specialitate. În prima linie este a se constata pe baza registrelor starea efectelor la ultima scontrare; apoi percurgând singuraticcele poziții ale scontrului de efecte, comitetul de supraveghiere va avea să constate schimbările prin cari au trecut efectele societății dela ultima scontrare încoace precum și starea lor actuală, atât în general cât și după categorii.

Toate acestea trebuie făcute pentru-ca comitetul de supraveghiere să-și câștige convingerea, dacă direcțiunea a proces corect și rațional atunci, când cutare efecte le-a vindut, spre a cumpăra în locul lor cutare ori cutare. Căci pentru societate nu este irrelevant, din ce fel de valori se compune stocul său de efecte, de aceea organul de control trebuie să cerceteze, că

oare nu s'au vindut valori a căror rentabilitate este în creștere, spre a se procura în locul lor altele, a căror rentabilitate este în decadentă.

Pentru a pute s'acumuleze efectele bucată de bucată, comitetul de supraveghiere poate pretinde ca acelea să fie manipulate la cassă după categorii, ca numerii lor să se țină în evidență într'un registru special și să se manipuleze sub controlul reciproc a două persoane. După numărarea efectelor bucată de bucată, numărul singuraticelor piese se compară cu numerii din registrul de evidență și apoi efectele numărate se scontrează după categorii. La revisiunile de preste an se consideră totdeauna valoarea nominală a efectelor, iar valoarea după curs numai la examinarea bilanțului.

A statorii norme speciale pentru controlul celorlalte valori manipulate prin cassă, este, după cele puse, de prisos; căci pentru toate valorile de cassă, este normativ principiul, că ori cărei scontrări are să-i premeargă o revisiune minuțioasă a registrelor, ca astfel să se constate exact starea valorilor respective. Deosebită atențiune reclamă manipulațiunea valorilor cari trebuie restituite din partea cassei la tot momentul, în natură, cum sunt: depozitele de tot felul, cautiunile, efectele amanetate (lombardate) cambiile, obiectele de valoare etc. Acestea trebuie manipulate separat de celelalte valori ale societății și anume astfel, ca identitatea lor să se poată constata cu înlesnire în ori ce moment. La scontrare este a se cerceta ființa și identitatea lor și când s'ar observa fie și cea mai mică iregularitate să se pornească imediat o cercetare strictă. Este de observat, că cautiunile, atât cele în bani gata, cât și cele de altă natură se pot folosi pentru scopurile societății numai cu expresă învoire a respectivului deponent. În lipsa unei astfel de învoiri comitetul de supraveghiere nu este permis să tolereze, ca cautiunile să se incorporeze la averea societății. Căci dacă o face aceasta se face părtașă de responsabilitatea, ce cade asupra defraudanților cautiunilor respective.

În fine este de observat, că la scontrarea valorilor depuse în cassa societății ca amanet, comitetul de supraveghiere trebuie să cerceteze, nu cumva s'a călcat dispozițiunile §. 161 din L. C., conform căruia societății pe acțiuni îi este interzis a acuirea și a primi ca amanet acțiunile proprii. Iar după-ce §. amintit nu interzice primirea acțiunilor proprii drept cautiune și nici cumpărarea acțiunilor proprii în comisiune pentru o a treia persoană, comitetul de supraveghiere aflând în cassă cu ocaziunea revisiunii acțiuni proprii de ale societății, va trebui să se convingă spre ce scop s'au depus acelea acolo și să pretindă totodată separarea acelor, de celelalte valori ale societății.

Controlul acesta este de cea mai mare importanță atunci, când capitalul social se reduce prin răscumpărarea acțiunilor. Legea comercială adică interzice acuirea acțiunilor proprii, excepționând cazul când aceasta se face cu scop de a reduce capitalul social. Prin urmare la reducerea capitalului social comitetul de supraveghiere trebuie să fie cu atențiune potențată, cu privire la scopul pentru care și titlul sub care s'au acuirat acțiunile proprii ale societății.

(Trad. după: „Drepturile, datorințele și responsabilitatea comitetului de supraveghiere“.)

Evidența datoriilor.

Bancherii și capitaliștii din Elveția sunt preocupați în timpul din urmă de o chestiune din cele mai interesante, anume: pe ce cale s'ar pute pune stavilă îndatoririi preste măsură a populațiunii.

Dintre numeroasele idei, ce s'au ivit asupra acestei chestiuni, cea mai interesantă pare a fi aceea, care contemplează crearea unei instituțiuni, care să ofere creditorului posibilitatea de a se informa asupra capacității de credit a solicitanților de împrumuturi. Instituțiunea aceasta ar fi publică și ar fi întocmită analog cărților funduare, din cari se poate convinge fie-cine despre suma împrumuturilor întabulate și prin urmare și despre aceea, dacă pe ipototeca respectivă se mai poate acorda vr'un credit ori nu.

Cu un cuvânt este vorba de înregistrarea fie-cărui împrumut într'un registru public destinat anume spre scopul acesta. Registre de acestea s'ar deschide în fie-care comună și în fie-care cerc al orașelor mai mari, ele ar fi purtate de funcționari publici numiți de guvernul cantonului respectiv și ar avea autenticitatea unor documente publice. Ori ce împrumut, fie în bani, fie în obiecte, mai mare de 200 fcs, creditorul este obligat a-l anunța spre înregistrare în registrul public. la din contra asemenea pretensiuni nu se pot valida pe cale judecătorească.

Notificarea se face pe blanchete anume întocmite, cari conțin suma împrumutului, % și semnătura debitorului. Asemenea sunt a se notifica și angajamentele luate în calitate de cavent. După plățirea pretensiunii ștergerea din registrul datoriilor se face pe baza unei cuitanțe de ștergere (declarațiune de extabulare) liberată de creditor. Registrul datoriilor este public și poate cere fie-cine copii autentice din el. Spesele de înregistrare, de ștergere și cele pentru liberarea de copii, s'ar acoperi din unele taxe moderate, fixate după scala progresivă. Împrumuturile ipotecare nu formează obiectul înregistrării în registrul datoriilor. Fie-care împrumut trebuie înregistrat acolo, unde își are debitorul domiciliul permanent; față de străini înregistrarea nu este obligatoare.

Aderenții ideii schițate în cele de sus dic: Causa principală a îndatoririi preste măsură și a tuturor calamităților isvorite din aceasta o formează împrejurarea, că, cu excepțiunea creditelor ipotecare, creditorii în cele mai multe cazuri sunt total neorientați cu privire la datoriile solicitanților de credit. Chiar și banca cea mai precaută și mai bine orientată încă este numai arare-ori în poziție de a se convinge pe deplin, că oare petentul considerat de obște capabil de credit nu este oare de fapt prea încărcat cu datorii? Tot așa este cu fabricanții și marii comercianți, cari trebuie să dea mărfuri pe credit, iar a fixa capacitatea de credit a diferiților întreprindători, solicitanți de împrumuturi, este una din problemele cele mai grele. Și mai greu este a statorii creditul particularilor, cari fac datorii adese-ori nu numai la 3—4 institute de bani, ci și la capitaliști privați și pe lângă aceasta mai iau și caventii pentru alții. În modul acesta se înmulțesc datoriile cele multe, cari duc la faliment, cauzând băncilor totdeauna pierderi simțitoare. Institutele cari stau în legătură mai strinsă una cu alta, ce este drept, se informează reciproc, dar prin aceasta nu pot preveni posibilitatea, ca debitorii lor să useze de credit și la alte bănci, cu cari ele nu stau în legătură. Toate calamitățile acestea s'ar preveni prin evidența datoriilor, care ar forma totodată o pedecă ca unii sau alții să facă datorii ușurate. Creditorii s'ar pute informa din registrele publice cât se poate de exact asupra datoriilor debitorilor lor și n'ar mai lucra ca pân'acum cu ochii închiși; risicul ar scăde, ceea ce ar ave de consecvență totodată și o reducere a etalonului.

Față de obiecțiunea, că statul nu este îndreptățit a se amesteca în daraverile private ale cetățenilor, a-i

controla în afacerile lor și a arăta tuturor relațiile lor de avere, aderenții ideei, de care ne ocupăm, se provoacă la instituțiunea cărților funduare. La crearea acestora s'au făcut aceleași excepțiuni, aceleași re-criminațiuni, pe când ați nimeni nu mai neagă utili-tatea cărților funduare și nimeni nu se scandalisează, că se țin în evidență datoriile hipotecare și că cărțile funduare sunt publice. Și după-cum nu se poate ex-cepțiunea ținerea în evidență a datoriilor hipotecare, tot astfel nu este de excepționat, din punctul de ve-dere al interesului public, nici ținerea în evidență a datoriilor de altă natură, căci în fine zace chiar în interesul public, ca creditul să nu se poată exploata prin apucături viclene spre paguba creditorilor. Aceasta o pretinde și morala publică, care pe terenul creditării este coruptă; a face să înceteze aceasta corupțiune, să se delătore pericolele, ce rezultă din ea și să se încetățenească în economia particularilor principiile unei economii raționale, zace foarte mult în interesul statului.

Finanțele României.

Ministerul finanțelor a publicat volumul anual cu-prindând expunerea situațiunii financiare a Tesaurului public la 20 Septembrie 1902, epoca închiderii exer-cițiului 1901—1902. Iată rezultatele consemnate în acest document:

Veniturile Statului pentru exercițiul 1901—1902 au fost stabilite prin legea bugetară din 29 Martie la suma de lei 218.500,000—

Drepturile constatate în favoarea Tesaurului până la 30 Septembrie 1902 sunt în sumă de „ 241.801,051-87

In plus peste prevederile bud-getare lei 23.301,051-87

Din drepturile constatate în sumă de lei 241.801,051-87

S'au încasat până la 30 Sep-tembrie 1902 lei 237.242,537-43

Rămân de încasat lei 4.558,514-44

Această cifră ne arată că încasările Tesaurului au mers mai bine, de oare-ce în exercițiul precedent rămășițele erau în sumă de lei 6.682,430.

Creditele puse la dispozițiunea serviciilor Statului, pentru deschidere de credite suplimentare și extraor-dinare au fost fixate la suma de lei 217.682,908-36.

Aceste credite au fost modificate în cursul exer-cițiului prin deschidere de noi credite suplimentare și extraordinare și prin anularea unor din creditele ce s'au constatat că vor rămânea neintrebuințate, ast-fel avem:

Credite definitive la 30 Sept.

1902 în sumă de lei 220.541,581-40

Drepturile constatate în sarcina

Tesaurului până la 30 Sept. 1902 . . . 217.213,785-85

Sumă anulată prin conturi con-

form art. 111 din legea comptabilității lei 3.327,795-55

Din drepturile constatate în sar-

cina Statului în sumă de lei 217.213,785-85

S'a plătit în cursul exercițiului „ 216.025,348-25

S'a raportat prin conturi asupra exercițiilor viitoare lei 1.188,437-60

Comparând acum veniturile cu cheltuelile exer-cițiului 1901—1902, situațiunea lor la 30 Septembrie 1902 se presintă astfel:

Drepturi const. în favoarea Statului lei 241.801,051-87

Drepturi const. în sarcina Statului „ 217.213,785-85

Excedent bugetar lei 24.587,266-02

Incassări efectuate în cursul exer-cițiului lei 237.242,537-43

Plăți „ 216.025,348-25

Excedent bănesc lei 21.217,189-18

Se constată deci că bugetul întocmit pe basa poliței de economie și de prevedere s'a încheiat cu un excedent bugetar de lei 24.587.266,02 și cu un excedent bănesc de lei 21.217,189-18, ceea-ce face un contrast isbitor față cu bugetul exercițiului precedent 1900—1901, care s'a încheiat cu un deficit de peste 27 milioane lei.

Situațiunea retrospectivă a încasărilor și plăților pe ultimii 10 ani este aceasta:

Exerciții	Incassări din ve-		Diferențe		
	cheltuieli din cre-	dite bugetare	Excedente	Deficite	
1888—89	161.802,211-33	161.173,462-60	628,751-64	—	
1889—90	159.849,207-43	158.770,924-43	1.078,283—	—	
1890—91	170.353,795-96	162.116,869-50	8.236,926-46	—	
1891—92	180.147,096-24	168.404,894-48	11.742,201-78	—	
1892—93	182.095,596-22	178.532,003-86	3.563,592-36	—	
1893—94	207.071,174-60	186.734,998-26	20.336,176-34	—	
1894—95	192.721,722-50	203.087,221-98	—	10.365,499-48	
1895—96	194.750,784-37	211.406,033-35	—	16.655,248-98	
1896—97	211.288,396-92	208.610,405-66	3.217,991-26	—	
1897—98	210.591,352-08	217.088,108-80	—	6.496,756-72	
1898—99	236.339,578-12	224.773,416-25	11.566,161-87	—	
1899—1900	193.957,867-78	229.262,777-30	—	35.404,909-52	
1900—1901	209.549,337-02	236.793,354-12	—	27.244,017-10	
1901—1902	237.242,537-43	216.025,348-25	21.217,189-18	—	
	2,748.300,661—		2,762.879,818-91	81.587,273-89	166,431-90
	14.579,157-91		14.579,157-91		
	Excedent de plăți		Deficit		

După cum vedem din tabloul de mai sus, scădând totalul excedentelor din acela al deficitelor, rezultă la 30 Septembrie 1902 deficite în sumă de lei 14.579,157-91. Cum însă Tesaurul în baza a diferite legi a fost au-torizat, pe de-o parte, să efectueze diferite cheltuieli acoperite din excedente, iar pe de altă parte să deducă din aceste excedente o parte din deficitul ales, situațiunea excedentelor și deficitelor este următoarea:

Deficite constatate până la 30 Septembrie 1902 lei 96.166,431-80

Sescade deficitul an. 1894—1895, acoperit din excedentul din trecut . . . 10.365,499-48

Deficite la 30 Septembrie 1902 lei 85.800,932-32

Pentru acoperirea acestui deficit, Tesaurul a avut la dispoziție următoarele sume:

Excedente fără destinație . . . lei 32.933,597-59

Resurse speciale create pentru acoperire de deficite „ 68.838,541-02

Economii realizate din creditele acoperite cu excedente „ 3.325,557-13

Total lei 105.097,695-74

Scădând deficitele în sumă de „ 85.800,932-32

Rămâne un excedent de . . . lei 19.296,763-42

Situațiunea creditelor și plăților acoperite din excedentele Tesaurului se presintă ast-fel:

Credite deschise asupra exce-dentelor până la 30 Septembrie 1902 lei 48.072,873-40

Plăți efectuate „ 43.636,947-97

Credite disponibile la inchi-derea exercițiului 1901—1902 . . . lei 4.435,925-43

Se scad sumele anulate ca rē-mase fără întrebuințare și care ser-vesc la acoperire de deficite . . . „ 3.325,557-13

Credite disponibile pentru exer-cițiul 1902—1903 lei 1.110,368-30

Observăm, în fine, că suma de lei 68.835,541-02 arătată mai sus ca provenind din resursele speciale create pentru acoperirea deficitelor se compune din suma de lei 53.670,237-77 realizată până la 31 Martie 1902 și din aceea de lei 15.168,303-25 avansul făcut Tesaurului de sindicatul de bancheri reprezentat prin direcțiunea Disconto-Gesellschaft în compt-curent. După cum se știe, încasările bugetare ale anului 1902—1903 au permis ca avansul de mai sus să fie restituit anticipat sindicatului de bancheri.

JURISDICȚIUNE.

Cambii defectuoase. Cambia în care termenul de plată este indicat cu „în decurs de trei luni dela dată“ („három hónap alatt a kelettől“) este lipsită de o recerință esențială, pentru-că cuvintele „în decurs de trei luni dela dată“ ori „în decurs de șase luni dela dată“ însemnează, că cambiiile respective se pot considera ca scadente în ori-ce zi, care cade în intervalul celor 3 resp. 6 luni dela dată.

(Curia reg. sub Nr. 324/902).

Timbrul declarațiilor de extabulare parțială. Declarațiunile de extabulare referitoare la ștergerea parțială a dreptului de pemn, câștigat asupra unei pretensiuni, sunt a se prevedé cu timbru după scala II dela suma ștearsă.

D. ex. dacă se dá o decl. de extab. parțială pentru-ca din o pretensiune de K 7000 să se șteargă K 6000, atunci declarațiunea respectivă este a se timbra după scala II dela K 6000 va să țină cu K 20 și nu numai cu K 1.

(Judecătoria administrativă sub Nr. 9536/902).

Alte declarațiuni de extabulare parțială, prin care se concede numai despovărarea unei părți a ipotecei, iar suma întăbulată rămâne intactă se timbrează cu K 1. (Nota Red.)

Validitatea contractului de asigurare. Un asigurat plătind *premia de asigurare numai după scadență*, banca de asigurare a declarat ca din motivul acesta consideră asigurarea de stornată și suma trimesă o ține la dispozițiunea asiguratului. Scurt timp după aceasta asiguratul a murit și persoana favorisată conform poliței de asigurare, a provocat societatea la plata sumei asigurate. Societatea a cerut persoanei favorisate să înainteze documentele recerute, înscințându-o totodată, că *suma de asigurare se va plăti la scadență*. De oarece societatea n'a arătat, că înscințarea aceasta s'a scris numai din eroare, Curia a stabilit, că societatea a abstat dela stornarea asigurării și conform scrisoarei mai târziu date a recunoscut-o ca validă, deci a obligat societatea prin decisiunea sa Nr. 1442/902 la plata sumei de asigurare.

REVISTA FINANCIARA.

Situațiunea.

Sibiu, 28 Maiu 1903.

Impulsul pentru reducerea etalonului băncii engleze dela 4 la $3\frac{1}{3}\%$ a venit din America. Speranța în expedițiuni însemnate de aur din lumea nouă în cea veche a îndemnat directoriul băncii, atât de conservativ până acum, să reducă minimul ratei. Transporturile acestea de aur deși nu sunt dirijate direct spre Anglia, cu toate acestea vor contribui la îndestulirea cererii de aur. Arareori a susținut banca engleză cu atâta tenacitate acelaș discount, și arareori s'a mai profețit fără să se împlinescă, cu atâta timp și de atâtea ori mai înainte schimbarea etalonului; dar și mai arare ori a decis directorul băncii engleze reducerea etalo-

nului între împrejurări atât de neobicinuite ca cele de acum. Piața Londrei dispune de mijloace abia suficiente, și lucrează cu mult capital strein, mai ales german, unde tocmai acum prețul banilor e în creștere. Afară de aceea cursul deviselor în urma reducerii etalonului va fi și mai slab ca până aci. Este deci evident că nu considerățiuni la tîrgul monetar au fost decisive la scăderea ratei, ci mai mult dorința de a produce oare care îmbunătățire a referințelor economice nemulțămitoare ale Angliei.

Pe continent sunt mai mari disponibilități în Paris, pe când în Germania numerarul devine tot mai ferm. Scumpirea banilor în imperiu se atribuie ultimului imprumut. Presidentul băncii imperiale germane în ședința din 26 crt. a consiliului central a arătat pe baza datelor, că situațiunea băncii este cu mult mai nefavorabilă decât în anul trecut. Plasările sunt aproape cu 200 milioane marce mai mari, din contră metalul nobil, mai ales aurul a scăzut cu 150 milioane, și rezerva de bilete scutite de contribuțiune cu 158 milioane M. Discountul privat, care se redusese cu $\frac{1}{3}\%$ iarăș s'a urcat la $3\frac{1}{4}\%$.

Pe piața internă se fac deja pregătiri de ultimo, cari după toate indiciile vor avea de urmare scumpirea numerarului. În genere se pare, că am fi trecut peste abundența de bani și că ne apropiem de timpul, în care se va ivi nu numai ofertă ci și cerere în piața de bani.

SOCIETĂȚI FINANCIARE ȘI COMERCIALE.

„Beregsana“ cassă de păstrare, soc. pe acțiuni în Beregsau și-a ținut adunarea generală la 1 Martie 1903 sub presiul dlui Dr. Aurel Cosma, fiind notar dl Georgiu Subu, iar verificători ai procesului verbal dnii Stoia Bugariu și Lazar Roșiu. Prezenți au fost 26 acționari, reprezentând 183 acțiuni cu 97 voturi.

Împărțirea profitului net s'a hotărît astfel: Fondului de rezervă K 4200.—. Scopuri filantropice-culturale K 20.—. Fondului de pensiuine K 15-71.

„Transilvania“ bancă generală de asigurare mutuală în Sibiu. Dela Consiliul de administrațiune al acestei societăți primim următorul comunicat: „De timp mai îndelungat diferite diare să ocupă cu banca de asigurare „Transilvania“ și cu unii dintre reprezentanții sei. Aci banca este prezentată ca o întreprindere, care are să servească agitațiuni naționaliste, de altă parte iar sunt atacați în modul cel mai vehement agenți ai reprezentanțelor unguresci ale băncii.

Institutul de asigurare „Transilvania“ a înființat înainte cu vre-o câțiva ani în Ungaria de sus agenturi de probă cu scopul de a-și estinde eventual activitatea și în acele părți ale țării. Parte vađa institutului, care există deja de 35 de ani, parte premiile eftine și culantele condiții de asigurare îndreptățiau așteptarea, că banca de asigurare va obține rezultate corăspunđetoare și în noul reion. Natural, că institutetele de concurență priviau cu ochi răi o astfel de estindere a „Transilvaniei“ și este constatat, că această împrejurare a dat impulsul atacurilor diaristice cu totul nejustificate.

„Transilvania“ s'a vĕđut descepciunată în așteptările sale referitoare la afacerile din Ungaria de sus și deoare-ce s'au arătat aci numai perderi, institutul sĕ retrage — după-cum s'a făcut deja comunicare în această direcție din partea presiului în ultima adunare generală — pe vechiul ei teren de activitate, unde va lucra mai departe în mod strict real. Cu aceasta credem, vor amuți și vehemente atacuri diaristice“.

Mersul Trenurilor.

(Valabil dela 1 Maiu 1903 st. n.)

Sibiu — Cluj — Budapesta.

7-41	4-37	11-21	pl.	↑	Sibiu	sos.	9-15	12-57	3-58	↑	sos.	9-15	12-57	3-58
9-32	6-00	12-50	sos.	↓	Copşa	pl.	7-10	11-20	2-26	↑	pl.	7-10	11-20	2-26
11-41	6-55	1-25	pl.	↓	"	sos.	3-20	9-43	2-01	↑	sos.	3-20	9-43	2-01
12-46	7-34	2-26	pl.	↓	Küküllőszeg	pl.	2-16	9-05	1-07	↑	pl.	2-16	9-05	1-07
1-29	8-00	3-02	sos.	↑	Tövis	pl.	1-30	8-37	12-24	↑	pl.	1-30	8-37	12-24
2-05	8-12	3-38	pl.	↓	"	sos.	12-46	8-32	11-52	↑	sos.	12-46	8-32	11-52
3-02	8-55	4-33	sos.	↓	Kocsárd	pl.	11-31	7-52	10-58	↑	pl.	11-31	7-52	10-58
(5-37)	(11-21)	—	sos.	↑	(M.-Vásárhely)	pl.	(5-30)	—	(5-43)	↑	pl.	(5-30)	—	(5-43)
3-48	9-29	5-12	sos.	↑	Ar. Gyéres	pl.	10-41	7-27	10-21	↑	pl.	10-41	7-27	10-21
(4-26)	(10-48)	(6-02)	sos.	↓	(Torda)	pl.	(9-55)	(7-40)	(8-52)	↑	pl.	(9-55)	(7-40)	(8-52)
5-41	10-50	6-45	sos.	↓	Cluj	pl.	8-30	6-11	8-54	↑	pl.	8-30	6-11	8-54
6-17	11-10	7-13	pl.	↓	"	sos.	7-12	5-51	8-37	↑	sos.	7-12	5-51	8-37
10-40	2-32	11-13	sos.	↑	Orade	pl.	2-06	2-18	4-10	↑	pl.	2-06	2-18	4-10
7-10	7-50	6-40	sos.	↓	Budapesta	pl.	5-45	9-15	9-00	↑	pl.	5-45	9-15	9-00
—	1-50	6-32	sos.	↓	(Viena via Bruck)	pl.	—	2-10	10-00	↑	pl.	—	2-10	10-00

Sibiu — Braşov — Bucureşti.

7-41	11-27	12-58 ¹⁾	pl.	↑	Sibiu	sos.	9-15	3-58	12-57	↑	sos.	9-15	3-58	12-57
9-32	12-50	3-02 ²⁾	sos.	↓	Copşa	pl.	7-10	2-21	11-20	↑	pl.	7-10	2-21	11-20
9-47	1-07	3-32	pl.	↓	"	sos.	6-50	2-14	11-09	↑	sos.	6-50	2-14	11-09
10-01	—	3-49	pl.	↓	Mediaş	pl.	6-37	—	10-53	↑	pl.	6-37	—	10-53
11-00	2-15	5-04	pl.	↓	Sighişoara	pl.	5-49	1-14	9-48	↑	pl.	5-49	1-14	9-48
2-09	5-07	9-27	sos.	↑	Braşov	pl.	2-45	10-25	5-20	↑	pl.	2-45	10-25	5-20
2-19	5-14 ¹⁾	—	pl.	↓	"	sos.	2-18	10-14	—	↑	sos.	2-18	10-14	—
3-31	6-26 ¹⁾	—	sos.	↓	Predeal	pl.	1-12	9-12	—	↑	pl.	1-12	9-12	—
5-38	8-00 ¹⁾	—	pl.	↓	"	sos.	12-55	9-30	—	↑	sos.	12-55	9-30	—
8-31	10-20	—	pl.	↓	Ploiesci	pl.	9-41	6-28	—	↑	pl.	9-41	6-28	—
(8-05)	—	—	sos.	↓	(Iaşi)	pl.	(9-05)	—	—	↑	pl.	(9-05)	—	—
9-40	11-25 ¹⁾	—	sos.	↓	Bucureşti	pl.	8-05	5-05	—	↑	pl.	8-05	5-05	—

Sibiu — Oena (Vizakna).

7-41	3-00	4-37	5-30	pl.	↑	Sibiu (gară)	sos.	12-57	4-20	7-34	9-15	↑	sos.	12-57	4-20	7-34	9-15
7-47	3-05	4-41	5-35	pl.	↑	" (halta)	sos.	12-53	4-15	7-29	9-09	↑	sos.	12-53	4-15	7-29	9-09
8-01	3-21	4-52	5-50	pl.	↓	Şura mică	sos.	12-43	4-00	7-14	8-56	↑	sos.	12-43	4-00	7-14	8-56
8-08	3-29	4-57	5-58	pl.	↓	Oena (gară)	sos.	12-39	3-54	7-08	8-50	↑	sos.	12-39	3-54	7-08	8-50
8-15	3-35	5-03	6-04	sos.	↓	" (Băi)	pl.	12-33	3-40	7-00	8-42	↑	pl.	12-33	3-40	7-00	8-42

¹⁾ Dela 1 Iunie. — ²⁾ Marţi şi Vineri.

Observări. Timpul de noapte (dela oarele 6 seara până la 5-59 dimineata) este însemnat prin sublinierea minutelor, iar trenurile accelerate prin cifre mai mari. Cifrele din stînga staţiunilor se vor ceti de sus în jos, iar cele din dreapta, de jos în sus, după cum arată săgeţile.

Sibiu — Arad — Budapesta.

11-27	7-57	11-27	pl.	↑	Sibiu	sos.	3-58	8-05	3-58	↑	sos.	3-58	8-05	3-58
12-50	—	12-50	sos.	↓	Copşa	pl.	2-21	2-21	2-21	↑	pl.	2-21	2-21	2-21
2-16	—	1-25	pl.	↓	"	sos.	1-05	2-01	2-01	↑	sos.	1-05	2-01	2-01
2-52	—	2-26	pl.	↓	Küküllőszeg	pl.	12-29	1-07	1-07	↑	pl.	12-29	1-07	1-07
3-18	—	3-02	sos.	↑	Tövis	pl.	12-00	12-24	12-24	↑	pl.	12-00	12-24	12-24
3-57	(via Alvincz)	3-43	pl.	↓	"	sos.	11-42	11-25	11-25	↑	sos.	11-42	11-25	11-25
4-08	—	4-17	pl.	↓	Alba Iulia	pl.	11-21	10-56	10-56	↑	pl.	11-21	10-56	10-56
4-09	11-43	4-32	sos.	↑	Alvincz	pl.	11-09	4-10	10-35	↑	pl.	11-09	4-10	10-35
4-26	12-05	4-34	pl.	↓	"	sos.	11-08	4-00	10-30	↑	sos.	11-08	4-00	10-30
4-53	12-33	5-12	pl.	↓	Orăştie	pl.	10-40	3-32	9-45	↑	pl.	10-40	3-32	9-45
(7-28)	(5-49)	5-45	sos.	↑	Piski	pl.	10-22	3-13	9-16	↑	pl.	10-22	3-13	9-16
(7-13)	(5-23)	(7-13)	sos.	↑	(Haţeg)	pl.	(7-26)	(1-37)	(7-26)	↑	pl.	(7-26)	(1-37)	(7-26)
5-12	—	5-23	sos.	↑	(Hunedoara)	pl.	(7-36)	(2-10)	(7-36)	↑	pl.	(7-36)	(2-10)	(7-36)
5-45	—	6-20	pl.	↓	Deva	pl.	9-57	2-54	8-41	↑	pl.	9-57	2-54	8-41
(11-03)	(6-00)	6-59	pl.	↓	Maros-Illye	pl.	9-31	2-28	7-57	↑	pl.	9-31	2-28	7-57
8-18	—	—	sos.	↑	(Lugoş)	pl.	(3-56)	(9-10)	(3-56)	↑	pl.	(3-56)	(9-10)	(3-56)
(1-35)	(7-30)	10-50	pl.	↓	Arad	pl.	7-18	12-11	4-07	↑	pl.	7-18	12-11	4-07
(3-46)	(9-24)	(1-35)	sos.	↑	(Timişoara)	pl.	(2-00)	(8-25)	(2-00)	↑	pl.	(2-00)	(8-25)	(2-00)
(5-11)	(10-15)	(3-46)	sos.	↑	(Lugoş)	pl.	(11-31)	(6-20)	(11-31)	↑	pl.	(11-31)	(6-20)	(11-31)
(8-28)	(12-56)	(5-11)	sos.	↓	(Caransebeş)	pl.	(10-24)	(5-21)	(10-24)	↑	pl.	(10-24)	(5-21)	(10-24)
(6-02)	(11-55)	(8-28)	sos.	↓	(Orşova)	pl.	(6-55)	(2-58)	(6-55)	↑	pl.	(6-55)	(2-58)	(6-55)
(4-33)	(10-21)	(6-02)	sos.	↓	(N. Bogsán)	pl.	(9-51)	(3-40)	(9-51)	↑	pl.	(9-51)	(3-40)	(9-51)
(7-22)	(12-55)	(4-33)	sos.	↓	(Versecz)	pl.	(11-18)	(4-51)	(11-18)	↑	pl.	(11-18)	(4-51)	(11-18)
(5-41)	(11-18)	(7-22)	sos.	↓	(Oraviţa)	pl.	(8-20)	(2-25)	(8-20)	↑	pl.	(8-20)	(2-25)	(8-20)
1-10	9-35	(5-41)	sos.	↓	(Biserica albă)	pl.	(10-19)	(3-48)	(10-19)	↑	pl.	(10-19)	(3-48)	(10-19)
7-20	6-32	7-20	sos.	↓	Budapesta	pl.	2-15	6-50	8-10	↑	pl.	2-15	6-50	8-10
—	—	6-32	sos.	↓	(Viena)	pl.	8-50	10-00	10-00	↑	pl.	8-50	10-00	10-00

Sibiu — Turnu-Roşu — Bucureşti.

4-05	1-09	2-00	pl.	↑	Sibiu	sos.	3-37	11-17	7-33	↑	sos.	3-37	11-17	7-33
4-58	2-05	3-05	sos.	↓	Podul Oltului	pl.	2-29	10-16	6-30	↑	pl.	2-29	10-16	6-30
4-59	2-06	3-10	pl.	↓	"	sos.	2-24	10-15	6-25	↑	sos.	2-24	10-15	6-25
(8-34)	—	6-35	sos.	↓	(Făgăraş)	pl.	(4-25)	(3-32)	(3-32)	↑	pl.	(4-25)	(3-32)	(3-32)
5-05	2-13	—	sos.	↑	Verestorony	pl.	2-14	10-07	—	↑	pl.	2-14	10-07	—
5-32	2-43	—	pl.	↓	"	sos.	1-12	9-17	—	↑	sos.	1-12	9-17	—
6-16	3-30	—	sos.	↓	Căineni	pl.	12-11	8-25	—	↑	pl.	12-11	8-25	—
8-02	5-15	—	pl.	↓	"	sos.	12-45	9-00	—	↑	sos.	12-45	9-00	—
9-06	6-12	—	sos.	↓	Călimănesci	pl.	11-44	7-56	—	↑	pl.	11-44	7-56	—
1-03	10-21	—	sos.	↓	Piatra Olt	pl.	7-25	2-25	—	↑	pl.	7-25	2-25	—
8-40	5-40	—	sos.	↓	(Verciorova)	pl.	(3-02)	—	—	↑	pl.	(3-02)	—	—
—	—	—	sos.	↓	Bucureşti	pl.	11-40	7-50	—	↑	pl.	11-40	7-50	—